

ORGANLARIMLA ALLAH'A ŞÖKREDİYORUM - 2

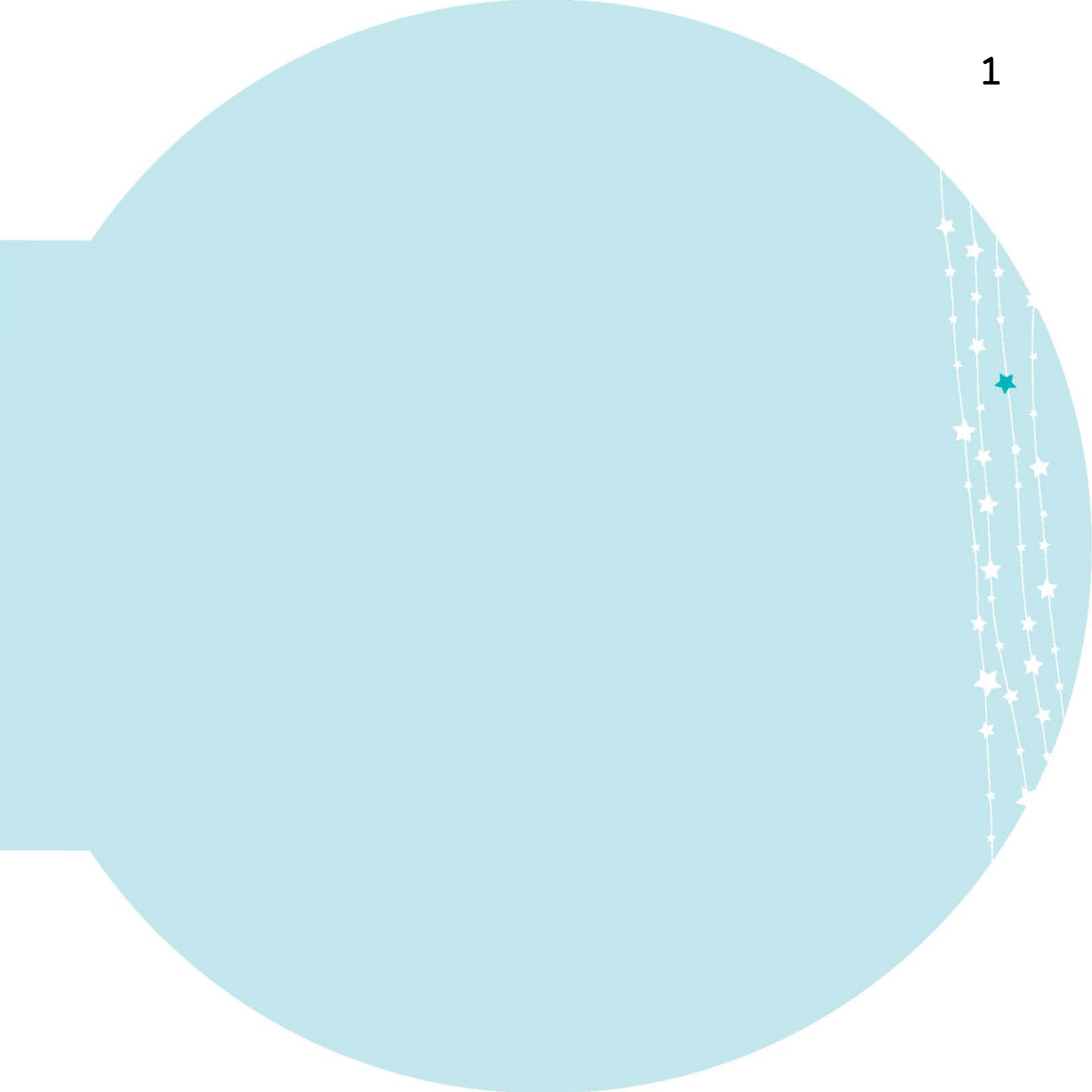
benim güzel/ ağzım

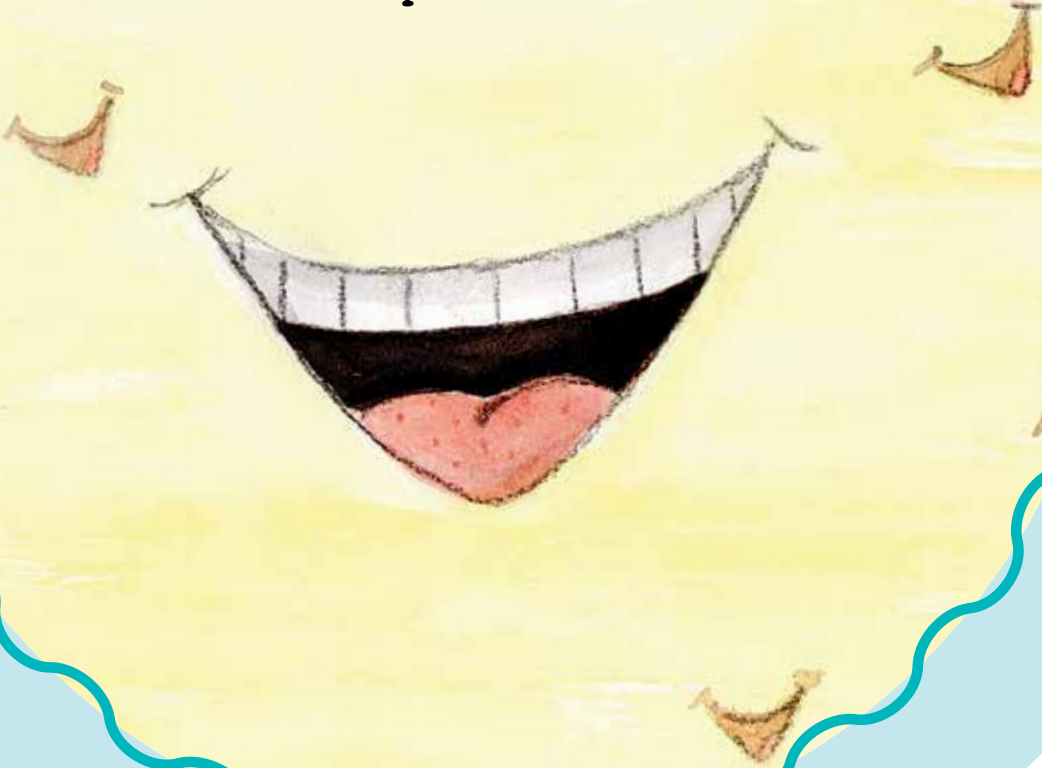
Rabia Nazik Yüksel
çizer: Mümine Yeşilmen

N
NESİL
ÇOCUK

1

İçinde bembeyaz **dişler** var.
Ortasında kıpkırmızı bir **dil** var!

Peki, **ağız** ne işe yarar?

Ben ağızımla konuşurum.
Mesela anneme
"Seni ooook
seviyorum
anneciğim"
derim.

İki dudağımla
kardeşimi
öperim.

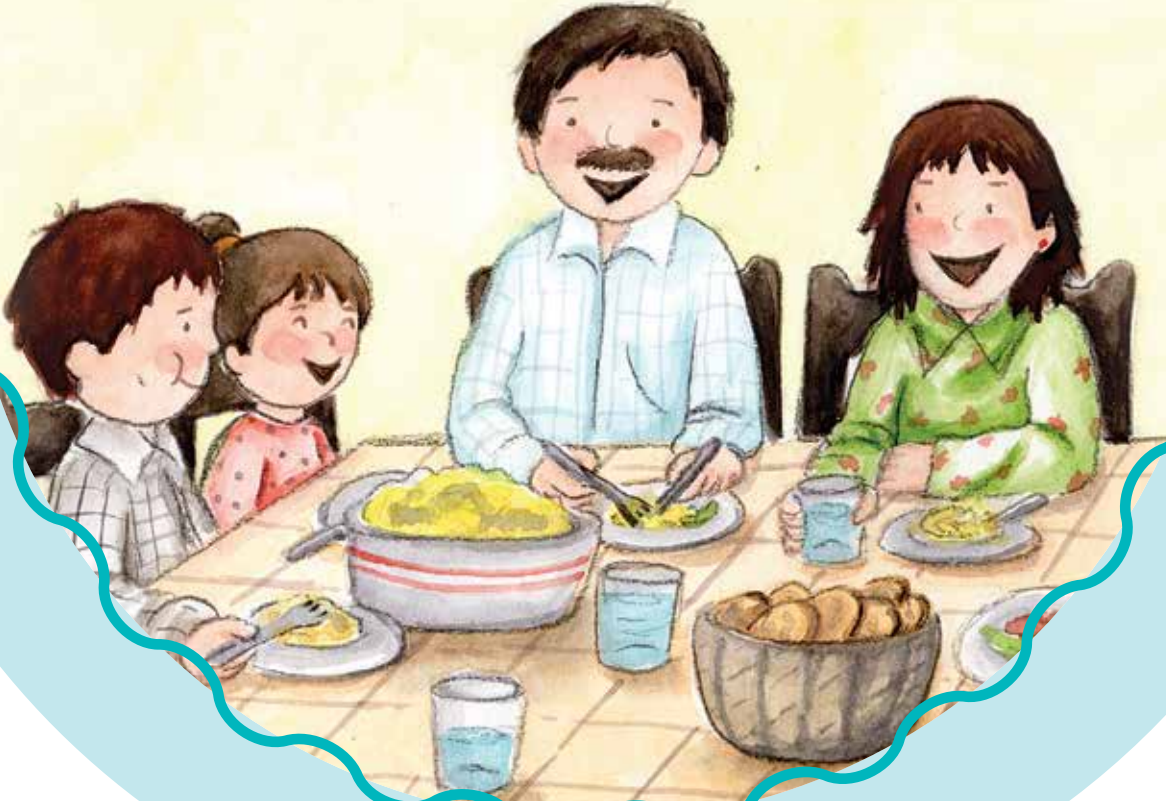
Rüzgârgülünü
üflerim.

Çok da güzel şarkı
söylerim.

Yemek yemeyi çok severim.
Dişlerimle yemekleri **çiğnerim**.
Dilimle onları çevirir, sonra da
bir güzel **yerim**.

Yemekten sonra fırçayla
dişlerimi temizlerim!

Babamın aldığı flütü
dudaklarımla **çalarım**.
Abim mızıkaya, ablam neye üfler.
Çok güzel **ses çıkarırlar**.

Dilim tıpkı büyük bir çilek gibi!
Üstünde küçük küçük noktalar var.
Haydi, aynaya bak!

Bu noktalar benim tat almamı
sağlar. Limonun ekşi, dondurmanın
tatlı olduğunu bana **fısıldar**.

İçtiğim süt çok sıcaksa
beni hemen **uyarır**.

Diřlerim, dudaklarım, dilim, ağzım.
Bunlar olmasa ben ne yaparım?

En iyisi teŖekkür
etmeliyim.

- Heeey, **ağzım!** Sen olmasan
ne şarkı söyleyebilir,
ne de yemek yiyebilirdim.
Çok teşekkür ederim!

- Bir şey değil minik
arkadaşım.
Ama bana bu
yetenekleri
veren
Allah'tır.
Asıl Allah'a
teşekkür
etmen lazım.

Ağzım haklı!
Ağzımı yaratan Allah'a
şükürler olsun.

